

Scénář do ČRo - Miroslav Adámek

Miroslav Adámek je modřanským rodákem. Prožil zde krásné dětství. Život rodiny Adámků je spjatý s rodinným autoservisem, který tu nepřetržitě funguje už od první republiky.

“To byl městys Modřany. Nebylo to žádné město. Ani Praha 4. To byl městys a ohromný tady všechno. To byly jen baráčky a všude byly pole. Tady co byla ta Libušská ulice. Tam byly “obecnáky”. A až od “obecnáků” až po Libuš byla jen pole.”

Během fungování servisu se Adámkovi museli potýkat s problémy, které přinášely různé politické režimy. Za 2. světové války bylo jejich svobodné podnikání omezeno.

“V roce 39 přišli Němci a zeptali se teda táty, jestli jim bude opravovat německý auta. Tak říkal, musíme se nějak žít. Tak jsme opravovali německý auta.”

Na konci 2. světové války, Adámkovi díky náhodě získali pohonné hmoty. Ty byly tehdy nedostatkovým zbožím.

“Pane Adámek. Táhle v hřenském údolí je cisterna německá a jsou tam asi tři Němci. A když je odzbrojíte, tak budeme mít benzín. Tak tam jeli. Asi ti tři naši zaměstnanci. Odzbrojili ty Němce, přijeli s tím nákladákem. S tou cisternou zacouvali tady do dílny tady. Tak asi měsíc jsme tady rozdávali benzín zadarmo.”

Další ránou bylo zestátnění podniku komunisty. Naštěstí mohli Adámkovi pokračovat jako běžní zaměstnanci.

“Normální to není, ale jako. To byla strašně těžká doba. Když se vzepřete, tak vás zavřou a tohleto. Jsme říkali. Tak dobře. Tady budem teda pracovat.”

Protože byl tatínek podnikatel, režim panu Adámkovi nedovolil studovat.

“A potom jsem šel do učení. Prostě do školy jsem nemohl jít, tak jsem se šel učit nástrojařem. A zrovna, když jsem se šel učit nástrojařem. Vždycky to bylo na dva roky, tak jsem šel na tři roky.”

Automobilismus se stal záhy nejenom jeho obživou, ale i koníčkem. Začal závodit a byl velmi úspěšný.

“Tak jsem potom začal jezdit v Německu interserii. Tam jsem se dal na nějakou stáj. Ze začátku se mi moc nedařilo. V roce 83, 4, 5 se mi moc nedařilo. A když jsem nesehnal sponzora, tak jsem tam nemohl vůbec závodit. A potom jsem tedy sehnal sponzora, stáj Audi. Tak tam jsem jezdil až do roku 1990.”

Po Sametové revoluci se pan Adámek rozhodl navázat na rodinnou tradici. Otevřel si úspěšný autoservis, který funguje dodnes.